

Aykut Kalabalık

- şiirler -

Yayın Tarihi:

15.12.2013

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aşk Saçma

AŞK ne saçma sapan bir şeydir bu aşk. Kimi için bir eğlence kimi için bir vakit geçirme kimi için ise gerçekten sevme.

Hepsi çok saçma. Aşk denen şeye bu dünya da inanmayın çünkü; Aşk hiç bir şekilde ne Leyla ile Mecnun gibi olacak nede Fırat ile Şirinin aşkı gibi olacak. Beklemeyin arkadaşlar buna her şey sahte bu dünyada. Aşklar, insanlar, sevgiler, hayatlar. Şimdi diyeceksiniz ki ne doğru bu hayatta sizi meraklandırmadan onu da cevaplandırım. Tek gerçek PARAN VARSAN ADAMSIN. Ne delikanlı gibi seversen adam olursun nede hayatını ortaya koyduğun insanlar için değerli olursun. Her şey para olmuş, paran varsa senin karşında saygı duruşuna geçiyorlar ceketlerini idikliyorlar ama bir şeyi hatta bir çok şeyleri unutuyorlar. Aşkları, sevgileri, insanları vede en önemlisi ise insanlıklarını unutuyorlar. Biraz sizi eski simalara götürmek isterim. Eskilerden insanlar birbirlerinin tipine, giyimine, parasına hiçbir şeyine bakmazlarMIŞ öle diyorlarmış yani tek baktıkları şey sevgi, aşk MIŞ. Şimdi ise herkezin gözlerine bakıyorum da bir yangın yeri orda herkez bir şeylerden kaçıyor sevgiden kaçıyor. Size bir sorum olcak herkez sorduğum soruyu kalbi ile cevaplaması isterim. Hanginiz özlem çekti, hanginiz birini delice özledi sıırıslıklam aşık oldu? Kimse hiçbir kimse en ufak birşey de herkez sevginizden vazgeçtiniz ve bu böyle anlattıklarım yazdıklarım gibi olduğu sürece sonsuza dek aşk olmucak sevmek olmucak. Aşk saçma, insanlar saçma, ayrılıklar saçma, özelemler saçma. Sözün özü AŞK SAÇMALIKTIR!

- Aşklar saçmalanmaya devam ettikce, İnsanlar saçma olcaktır.

Aykut Kalabalık

Ayrılık

Çok basit geliyor demi herkese ayrılık. 7 harf 3 heceden oluşan basit bir kelime oysa çok derin bir mazi saklıdır ayrılık kelimesinin içinde. İnsanlar evet tüm insanlar öyle yada böyle bir gün ayrılığı tadacaklar o ayrılığın ne kadar kötü ne kadar yutkunulması zor bir gerçek olduğunu her insanoğlu tadacak. Peki öyleyse bu ölümlü dünya da neden insanlar birbirini sever? Neden tüm insanlar sözde yaşadıkları aşk uğruna bir şeyleri feda eder? Sonunun ayrılık olacağını bile bile. Neden her biten, her ayrılıkla biten şeyin sonun da üzüldür, göz yaşı döker? Çok garip dimi şu ölüm lü dünya da şu yaşadığımız saçma sapan dünya da herkes bir uğraş içinde ama insanız işte sevmeden, bir şeyler feda etmeden her şeyin sonu başlamadan biteceği belli olduğu halde ayrılıkların tadılacağını bildiği halde ne saçma bir dünya içerisinde yaşıyoruz değilmi? Ölüm belki de en kötü şeydir ayrılıkta sevdiğin değer verdiğin insanı bir gün toprak ta görmek ne garip bir şeydir insanın içini burkan bir şey, herkesi sebepsiz yere kısa bir zaman dilimi de olsa ölümün ne garip bir şey olduğunu düşünürsünüz. Şimdi sizden istediğim şey de bu arkanıza yaslanın ve ölümü hayal edin evet öldüğünüzü hayal edin arkanızdan ağıtlar yakan annenizi komşuların kolları arasında kolonya ile ayakta durmaya çalışan annenizi hayal edin diğer yandan da babanızın kimsenin desteğine ihtiyaç duymayıp içten içten en acı şekilde acı çektiğini ağladığını düşünün ve işte o zaman ayrılığı en iyi sen düşünen insan tadacaksın.

- Ayrılık insanları bekleyen başı karanlık sonu apaydınlık olan bir ışıktır.

Bu fon müziği dinleyip okumanızı tavsiye ederim:

<http://www.youtube.com/watch?v=-bbLYD4XbSQ>

Aykut Kalabalık

Bitti

Sevme Sevmek
Acıtır, Yıpratır, Kanatır
Yaşamak Ölmek Gibi
Canın Yanar Kaybedersin
Aşka Yaşama Karşı
Diz Çöktürür
Kapanmaz Yaran Seversin
Canın Yetmez
Sevmek Yetmez Sevdiğine
Sadece Güzellik İster
Yakışıklılık İster
Para İster...
Ama Bilmez...
Senin İçinde Kanayan Yarayı
Tükenir kelimeler
Laf Bulamazsın...
Çok Seversin Hiç
Bitmiyecekmiş Gibi
Ama yalnız Kalırsın
Kendinden Utanırsın...
Sanki Sen Yalnış Yapmış Gibi
Aslında Sadece
Sevmişindir, Ağlamaşındır...
Özlemişissindir Aşkını.
Her Gece Kafanı Yastığın Altına
Sokup Ağlamışsındır...
Kokusunu Koklamak Tenini
Hissetmek İstersin...
Kokusu Bir Kez Çekmek İstersin
İçine Bir Ferahlama Geleceğini
Bilirsin Sanki Senin İçindeymiş
Gibi...
Şimdi Aşk Bitti Şimdi Söz Bitti
Gözünüz Aydın...

Aykut Kalabalık

Çekip Gidiyorum

Daralıyorum aslında bu dünyadan,
Güçsüz düşünüyorum,
İnsanlara, kendime, doğaya.

Vicdan azabı çekiyorum,
Karşımda kaybolan bu dünyaya,
Eriyip giden insanlıklara,
Kalpte ağrı, gözde yaş olmadan,
Vicdan azabıyla çekip gidiyorum bu dünyadan.

Aykut Kalabalık

Aykut Kalabalık

Duygu Fırtınası

Her gece yalnız çıkan ay gibi,
Her gün yalnız çıkan güneş gibi,
Yalnız ve aydınlığım.
Güneş gibi Yorgun, Ay gibi Tedirginim.

Bir vuslat günü gibi kalbim,
Gelen yalnızlıklar, gelecek olan yalnızlıklara
Açık, Saf ve korumasız bir şekilde
Güçsüz Kalbim ve yüreğim.

Sonbahar yaprakları gibi bedenim,
Her rüzgarda sürüklenen bir beden
Her yağmurda yıpranan bir ömür
Her ayrılıkta ölen beden.

Artık yaşamak bir kaç parça umuta bağlı,
Onlarda ellerimden kayıp gitti.
Artık nefes almam için bir kaç güveneceğim insan vardı,
Onlarda sırtıma bir hançer daha sapladı.

Yazdığım mısralar sırlı sıklam ediyor şehri,
Hıçkırı hıçkırı ağlatmayı öğrettin ya
Ölsem de unutmam seni...
Gözlerinde ayrılık olmasa bile
Ölsem de inanmam artık.

Aykut Kalabalık

Kokundan biraz ödünç verir misin?

Kaderse kader, sensizyaşanılacak gibi değil yar hayat.

Hangi yanını tutmalı bu yokluğun?

Hangi yanından başlanmalı sessiz çığlıkların?

Hayalinle yaşanacak gibi değil bu ömür,
Kokundan biraz ödünç verir misin?

Kirli sakalları olan, aşksız bakan ve hiç biri sanabenzemeyenleri aldım hep hayatıma.

Hepsinin ismi farklıydı,

Hepsinin ismine senin sesinle seslendim.

Hayalini yerleştirdim onlara.

Önce yüzlerini sana benzettim içimde, sonra kalplerini.

Hayalinle yaşanacak gibi değil bu ömür,

Kokundan biraz ödünç verir misin?

Çaprazlarda kalıyor gurur denen illetim,

Kapanıyor yüreğimin kirpikleri ardına,

Her yol bir başlangıç gibi gelse de

Hiçbir yol sensiz bitmiyor.

Geceleri var birde...

Gözleri bana bakan hayaletlerin var bu yatakta.

Keşke baştan başlayabilsek diye yakaran gözyaşların...

Hayalinle yaşanacak gibi değil bu ömür,

Kokundan biraz ödünç verir misin?

Aradaki mesafe kıaldıkça mı unuttur insan?
Yoksa uzadıkça mı can yakıp unuttur zaman...?

Oysa, kilometler sonra yanından geldiğin birisinikilometreler sonra uzaklaştıkça
unutamazsın.
Haksızlık bu....

Hayalinle yaşanacak gibi değil bu ömür,

Kokundan biraz ödünç verir misin?

Anlamıyorum doğrusu,
Gömleğinde hala benim kokum varken;
O nasıl kabulleniyor seni,bilmiyorum.

Acıların üstüne biriktirdiğin sahte mutluluklarla mutluolamazsın...

Hayalinle yaşanacak gibi değil bu ömür,

Kokundan biraz ödünç verir misin?

Aykut Kalabalık

Susuyorum

Yürekten dökülen kırıklar parçalamasın.
Suskunluğun en acımasız olduğu zamanlardayım bu günlerde... Sadece susuyorum ve uzaktan izliyorum bir
sevdanın hazin intiharını... Dirhem dirhem kan damlıyor açık yaralarımın ve her damlada bir umut eksiliyor
damarlarımdan...Susmak yakıştı sanırım bana artık kimse yadırgamıyor beni ve suçlamıyor seni sevdiğim için... Beni unutani unutamadığım için ayıplamıyor kimse... Yüzümde
mutluluk denen maske dilimde yalandan sevda şarkıları ve hiç gelmeyecek güzel günleri beklermiş gibi yapıyorum... Ağlamıyorum artık halka açık mekânlarda... Hiçbir çaba sarf etmiyorum sadece susuyorum... Herkes bir anlam katıyor susuşuma her kafadan bir ses çıkıyor... Kimileri
"delirmiş bu" diyor kimileri "aklı başına gelmiş" kimileri "unuttu artık" diyor kimileri "ölsede unutamaz" ben ise sadece susuyorum...Ne varsa yaşamak istediğim içimde yaşıyorum... Kimi zaman geceyi bekliyorum maskemi çıkarmak için kimi zaman bir deniz kıyısına atıyorum kendimi yada adını yolunu bilmediğim caddelere... Hüzünlerimle baş başa kalıyorum kendim olabilmek için acılarımla yüzleşiyorum... İçime akıttığım gözyaşlarını denize boşaltıyorum kimseler görmeden...Yitirdiğim umutlarımla arkasında türküler yakıyorum kimsenin bilmediği... Giden sevgiliye şiirler okuyorum kafiyesiz beklide anlamsız yada benden başka kimsenin anlayamayacağı... Özlemlerimi özgür bırakıyorum salıveriyorum gökyüzüne belki özlediğime giderler kendilerini gösterirler ve tarif ederler özlenene nasıl özlendiğini ama nafile özlemlerimde dilsiz benim gibi onlarda suskun artık... Eski ve kimsenin bilmediği yerlere sakladığım resimlere bakıyorum herkesin yaktığını sandığı hatıralarla baş başa kalıyorum hatıralar da suskun ve bendeki resmin artık bana bakmıyor... Hasretlere kafa tutuyorum cesaretim yok aslında ve güçsüzüm karşısında ama dedim ya kendim olmak için mecburum buna... Kendime bakıyorum uzaktan isyanlarım bile suspus olmuş kendi halinde... Hesap bile soramıyorum artık sevgiden... Birkaç soru var aslında dilimde neden severken onsuz oldum? Neden o onu sevmeyene gitti? Ölümüne sevmek varken neden sevgi dilenmek istedi anlayışsız ellerden? Pardon ama aşk iki kişilik değildi iki kişinin derdi neden bir bana yüklendi? Peki şimdi nerde neden unuttu her şeyi? Hanilerle devam eden ve uzayıp giden ama bir türlü sorulamayan sorulsa da cevaplanmayacak sorularım... Gece güne dönmek üzereyken takıyorum yine maskemi ve suskunluğumu geçiriyorum bedenime...İnsan içine karışıyorum herkes gibi görünmeye çalışıyorum... Hüzünleri özlemleri gözyaşlarımı aldanişlarımı ve düş kırıklarımı saklıyorum kimsenin bilmediği yerlere... Unutmasam da unutmuş gibi yapıyorum... Ve yine suspus oluyorum... Bilsin istemiyorum kimse içimde "keşkeler" ile başlayan isyanlar olduğunu anlasınlar istemiyorum görsünler istemiyorum acılarımla... Satır aralarına gizliyorum yaşamak isteyip te yaşayamadıklarımı konuşmak isteyip te anlatamadıklarımı... Sıradan cümleler kullanmaya

dikkat ediyorum anlasın istemiyorum kimse gerçekte ne anlatmak istediğimi ne
fırtınalar koptuğunu içimde ne
hesaplaşmalar yaşadığımı kendimce bilsinler istemiyorum... Söylenmemiş ve
yaşanmamış o kadar çok şey var ki içimde sana dair hepsini suskunluğuma
hapsediyorum
satır aralarına gizliyorum sana söylemek istediklerimi... Bir bilsen bir anlayabilsen neler
haykırıyor
suskunluğum... Anlamayacak olsan da ben yine susuyorum ve noktalıyorum
cümlelerimi...Maşkem yüzümde gece güne dönmek üzereyken bende
kalabalık yalnızlığımı feryatlar içindeki suskunluğuma ve sahte bana geri dönüyorum...
Suskunluğun en acımasız olduğu zamanlardayım sadece
SUSUYORUM...

Aykut Kalabalık

Yalnızlık

Sözlerime tüm insanlıkla , tüm evrene musallat olmuş bir şeyle başlayacağım. ' YALNIZLIK ' evet bence tüm herkesin tüm içtenliği ile korkması gereken bir kelime. Benim için çok ürpertici, sizin için de öyle olmalı. Herkes yalnız kalacak er ya da geç. Düşünsenize bir gün tüm insanlık yok olmuş bir anda orta da tek sadece sen kalmışın. Ne yaparsın? Başka bir bir şekilde örnek verim farz edelim ki öldünüz ve mezarda yalnızsın. Yaşadığın ömrü hayat boyunca onca değer verdiğin insanlar nerede peki ya sözde senin için ölen hatta ölüme gelen insanlar nerede? Hiçbir yerlerdeler aksine sen hiçbir yerlerdesin ve yalnızsın. Hayatta bazı gerçekler vardır ama benim için tek bir gerçek varsa o da tüm gerçeklerin sonu da ' YALNIZLIKTIR '. Hayatta tek başınasın. Nasıl annenin karnındayken tek ve yalnızsan doğduğunda da yalnızsın sonrasında da ve hatta şimdi bile.

- Eğer bir gün herkesin başına bir şey gelecek ise oda; 'YALNIZLIKTIR '

Aykut Kalabalık